

skoppen til Ministeriet, og da vil Biskoppen jo dog have at sørge for; at han kommer til at nyde sin Ret. Dersom der altsaa ikke var givet Lovforslaget den behynderlige Form, at Biskoppen, om jeg saa maa sige, strax skal pakke Ansøgningerne sammen og lade dem gaae til Ministeriet, saa vilde jeg være enig med den ærede Landsthingsmand; thi ogsaa, naar der gives Biskoppen Ret til at afflaae Ansøgninger, saafremt han finder, at det Ansøgte ikke bør bevilges, staaer det jo den, der har faaet Afflaget, frit for at henvende sig til Ministeriet og saaledes faae Sagen afgjort af dette.

Strøm: Ja, dersom Forfjellen ikke er en anden, saa vilde vi jo let blive enige.

Hasle: Efterat den høitærede Minister har svaret mig, og saa mange af Thingets Medlemmer ere gaaede ind paa Sagen, er det kun meget lidet, jeg har at bemærke. Den ærede Ministers Udtalelser gif hovedsagelig mod mig; men alligevel yttrede han sig paa en saadan Maade, at jeg er nærved at talke ham for hans Udtalelser, og har det Haab, at han dog maaskee, naar Sagen bliver tilendebragt paa Rigsdagen, vil gaae ind paa den. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til nogle enkelte Momenter anføre nogle Bemærkninger. Den ærede Minister meente, at der maatte være fuldkommen saa god Grund til at give en kongelig Anordning i denne Sag som med Hensyn til Oprættelse af residierende Kapellanier og Deling af Embeder; men jeg troer, at det er meget tvivlsomt, om Ministeriet egentlig har Ret til at oprette residierende Kapellanier, som egentlig ere nye Embeder. Jeg skal blot derved gjøre den Bemærkning, at det Faktum, at der er oprettet residierende Kapellanier, ikke efter min Mening er noget Beviis for Gyldigheden af at ordne denne Sag ved en Anordning. Naar den ærede Minister sagde, at jeg kun daarligt forstod det kirkelige Livs Krav og Interesser, naar jeg kunde mene, at Sognebaandsløserne kunde føle sig tilfredsstillede ved den Prædiken, som den udenfogns Præst holdt i deres Kirke, fordi der var en for liden Menighed samlet der, saa maa jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at der er Steder, om det

ogsaa kun er ganske enkelte, hvor der er en stor Deel af Sognemenigheden, der har melbt sig ind. Naar den ærede Minister fremdeles anførte, ikke det Exempel, jeg havde nævnt om Barnebaab, men derimod om Altergang, saa troer jeg vel, at den ærede Minister har væsentlig Ret i, at Præsterne bruge at holde deres Tale i Kirken; men der er ogsaa de Steder paa Landet, hvor de bestandig holde deres Tale i Skriftestolen. Men det var, som sagt, ikke det Exempel, jeg anførte. Jeg talte om Barnebaaben, og der troer jeg ganske vist, den ærede Minister vil indrømme, at det vil være vanskeligt for en Præst deraf at tage Anledning til at holde en Tale, der skulde fyldestgjøre en fuldstændig Gudstjeneste. Den ærede Minister sagde ogsaa, at jeg maatte være ubekendt med Forholdene, naar jeg ikke vidste, at i Thyen samledes Folk ugentlig paa forskjellige Steder til gudelige Forsamlinger. Den ærede Minister sagde imidlertid ikke, om den udenfogns Præst var tilstede derved (Minister en for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jo, han er). Det er da heldigt, at de have haft en Biskop, som ikke har haft nogen Indvending at gjøre derimod. Naar jeg anførte, at Præsten, eller rettere sagt Sognebaandsløserne, behøvede en Betyggelse for, at de ikke bragte den udenfogns Præst i Forlegenhed, saa var det, fordi jeg er overbevist om, at der er mange Præster, der udsætte sig for Ubøhageligheder, men jeg er ligesaa overbevist om, at der er mange Sognebaandsløserne, som tage i Betænkning at udsætte deres Præst for en Brettefættelse, naar det ikke er afgjort, at han ikke kan faae noget saadan. Den ærede Minister anførte ogsaa imod Nødvendigheden af en Tilleggslov, at Anordningen ikke var bleven senere henyttet. Jeg troer imidlertid, at der har været meget gode Grunde dertil, og at det navnlig er, fordi den er saa ufuldstændig. Jeg antager, at naar der var en Lov, der fuldstændig aabnede Kirken, vilde den blive meget benyttet, medens jeg derimod mener, at denne Anordning med sine Indskrænkninger vil blive meget lidet benyttet.

Krieger: Der er visse Spørgsmaal, hvor det er ganske naturligt at tage et ikke